Universul cunoașterii fără nume

On Februarie 02, 2014

Realizează o prospectare de control a științei tale, prin conceperea leadershipului ca instrument de manipulare a cunoașterii.

Mă aflam în fața unui fenomen bizar care sfida regulile științei inovatoare, pe care eu însumi le formulasem. Necontenit, ca urmare a jocului liber al imaginației, urmam calculat un raționament care se regăsea într-un precedent aproape inexplicabil. Trebuia să merg mai mult înapoi, ca să pot vedea înainte.

Ştiința este o lecție a prezentului din care îți fabrici o nouă realitate, fără să ții cont neapărat de ceea ce te afectează prin întâmpinarea acestei realități. Vorba aia „de ceea ce te temi, peste aceea dai". Dezechilibrul conștient al axelor mele de existență progresa spre echilibrul acceptabil al unei traiectorii stabile și predictibile. Influențate de valoarea actualizată a fluxului de perspective în care puteam să mă joc cu posibilitățile de dezvoltare aduse de știință, aproape nelimitate.

Nu poți să înțelegi dedesubturile cunoașterii cu adevărat înalte fără să realizezi o conexiune între două entități conceptuale diferite, de o cu totul altă formă, compoziție și să trăiești într-o realitate cu totul diferită de a ta. Atomii stabili construiți în jurul științei mele, născuți aparent într-un Big-Bang din care se forma noul univers al cunoașterii fără nume, fără egal și fără sfârșit, mișunau continuu în jurul întrebării pe care și-o tot punea biologul olandez Jan Swammerdam: " *Cu ce este mai prejos micul cărăbuș de strălucita pasăre de peste mări?* "

Construcția cunoașterii înseamnă să ții cont de ceea ce te face să te simți împlinit la nivel de intruziune într-o realitate cu care nu ești complet de acord, făcând din existența ta un spectacol de idei care se revelează gradual publicului.

Amănuntul acesta îmi revenea mereu în minte, tot mai pregnant, ca un secret sedimentat parcă pe fundul unui ocean care adăpostea o nouă viață. Pesemne că mergeam tot înainte. Iar ca protector al propriei mele științe, îmi revenea sarcina să descopăr diferențele importante care apăreau între forța de rezistență a unei gândiri planificate și forța motoare a unei gândiri care intra în dialog cu altă gândire.

Amândouă forțele erau rezultate din constatarea următoarei disparități: crearea de forme derivate a conținutului de idei și concepții se substituia unei neîncetate opțiuni pentru interpretarea și reprezentarea unei realități pe care nu o cunoșteam în mod direct. Acesta era pasul înapoi care mă ajuta să îmi pun în valoare tehnica de lucru, potențialul creator și cunoștințele acumulate, punând în aplicare ce îmi vorbea instinctul.

Eram mereu gata să prelungesc, cu un devotament aproape de neînțeles, modul de a concepe raportul dintre experiențele trăite și eforturile susținute de eficientizare a potențialului meu de a genera ordine în haosul numeroaselor mele incursiuni în lumea științei. Întru racordarea la standardele unei cunoașteri intuitive, superioare altor mijloace de cunoaștere, pe care numai adevărul și conținutul ei unic mă făceau liber să înțeleg și să-mi controlez facultățile intelectuale.

Leadership: Poți să-ți activezi capacitatea de a efectua un query de tip "update" folosind funcția "search"?

Ştiința echilibrează forța de care dispune liderul pentru realizarea misiunii cu care a pornit la drum. Asemenea unei făclii care nu știe să se stingă și te face să-ți găsești drumul prin întunericul generat de limitele propriilor percepții și rațiuni, experiențe și capacități, știința își extinde zona de identificare a celor mai bune sau mai importante practici pentru implementarea unor noi invenții și criterii de comparație cu alte modele de realitate.

Dar pentru ca știința să treacă la cârma leadershipului, ea trebuie să fie autentică, să nu poată fi încătușată de prejudecăți care i-ar putea denatura de la bun început menirea. Şi numai urmând calculat un raționament care se regăsește într-un precedent aproape necunoscut, știința ta va putea să țină pasul cu noile tendințe, devenind o putere semnificativă în lume, în centrul unui joc în care duritățile din "teren" trec deseori de limita oricăror regulamente.

Din acest motiv, analizând orice aspect care îți dă de înțeles că e cazul să ridici nivelul de producție al suprafeței de contact cu excelența, trebuie să te supui unui joc în care trebuie să ghicești variantele corecte ale formulelor de continuare a cercetărilor, în sensul perfecționării. Adică să-ți activezi capacitatea de a efectua acel query de tip "update" folosit de funcția "search" pusă la dispoziție de cunoaștere, pentru completarea oricăror lipsuri de natură necunoscută științei actuale.

Liderul ar trebui să încerce să descopere dubla valoare a experienței sale de cunoaștere și simțire în creația pe care o întruchipează.

Un query de tip "update" este o solicitare de informații dintr-o bază de date de tip "relațional" a cărei procesare și întreținere presupune o investiție substanțială în posibilitatea realizării unei comparații între ceea ce vezi diferit la tine și ceea ce este dincolo de ideile tale preconcepute.

Nu degeaba afirma scriitorul Andre Maurois că știința este o lungă și sistematică curiozitate. Trecând de la o evoluție oscilantă, presărată cu greșeli, la una reglată prin precizie și fiabilitate ridicată, leadershipul capătă noi proporții dezvoltate în jurul curiozității de a cerceta tainele cele de nepătruns ale unor noi regiuni de cunoaștere experimentală.

Dincolo de simplismul unor legi care, prin natura lor, supun cunoașterea unei relații determinate pe cale analitică, identificate prin calcul și intuiție, liderul ar trebui să caute să descopere dubla valoare a experienței sale în creația pe care o întruchipează - o valoare de simbol, o valoare de parabolă, o valoare de direcție, o valoare de mit, o valoare de deja-vu. Si mai trebuie ținut cont de valențele estetice în jurul căruia se dezvoltă orice spațiu de compunere a aspectelor ce fac obiectul "revelației privilegiate a realității".

Care este limita maximă pe care știința ta o atribuie fundamentului pe care se sprijină leadershipul, din perspectiva trecerii la un alt context de raportabilitate: inversiunea de rol?

Leadershipul este permis numai în cadrul unor limite ale unor condiții strict definite. Dar atunci când vine vorba de abordări inovative care încurajează orientarea spre un stil nonconformist, care să nu intre în niciun fel de tipare, nu există certitudini sau garanții 100% că nu va sfida regulile și normele existente.

Asta se traduce prin expresia: " *Trebuie să mergi mai mult înapoi, ca să poți vedea înainte.* " Adică, să realizezi o prospectare de control a științei tale prin conceperea leadershipului ca instrument de manipulare a unei cunoașteri tot mai complexe. Care prin experiență și erudiție, poate conduce la un solid sentiment de competență exclusivă. Să mergi înapoi înseamnă să te reîntorci la ceea ce te pricepeau tu mai bine să faci, încât cunoașterea să

devină sursa bucuriei de a te afla față în față cu ceea ce numește "să fii mereu același".

Ca să te întâlnești pe tine însuți în ipostaza de creator trebuie să experimentezi respectul de sine, adică să te afli constant față în față cu ceea ce ai învățat despre tine, nu cu ceea ce nu cunoști sau cu ceea ce cred alții. Acest "tu însuți" este o accentuare a virtuții de a împărtăși ceva din propria obiectivitate, virtutea de a aduna la un loc trăiri și percepții ca un impuls de a acționa, virtutea de a da șanse afirmării unei identități coerente, diferențiate.

Limita maximă pe care știința ta o atribuie fundamentului pe care se sprijină leadershipul este dată de configurația aleasă pentru organizarea teritoriului de exprimare, de găsire a celor mai inteligente metode de update la standardul de gândire adoptat. De aceea, ca protector al propriei tale științe, îți revine sarcina să descoperi diferențele importante care apar între forța de rezistență a unei gândiri planificate și forța motoare a unei gândiri care intră în dialog cu altă gândire.

Inversiunea de rol este o reacție de depășire a rutinei profesionale provenită din condiționarea minții de a percepe o altă persoană în procesul de creație, astfel încât efortul de a construi o viziune să permită ipostazierea unui Alter-Ego.

Universul cunoașterii fără nume vizează analiza retrospectivă a cunoștințelor în domeniul conducerii, care permite o îmbogățire și o reactualizare a acestora în vederea atingerii unor performanțe deosebite. Cunoașterea nu are un nume care să-i acopere întreg teritoriul plin de mister, ci are o întreagă poveste în spate pe care nu vei ajunge niciodată să o isprăvești. Dar căreia îi poți adăuga oricând un nou capitol. Iar dacă îi înțelegi tâlcul, îi poți găsi oricând și un titlu nou.

Ai puterea să înaintezi printre jaloanele fixate de teritoriul unei povești fără sfârșit?

Source: https://neculaifantanaru.com/universul-cunoasterii-fara-nume.html